

ните куртини.

Разкритите керамични фрагменти /малко на брой/ в крепостта са ранновизантийски /V - VI в./.

Разположено в близост до важна пътна артерия и свързано с нея вероятно укреплението е било преизползвано през периода на българското средновековие.

Източното дублиращо пътно трасе на Ичеренския проход при преминаването му откъм север през долината на р. Луда Камчия и планината Стидово косвено е защитавано и от две късноантични и български средновековни твърдини - Вавово кале /Градешкото кале/¹¹ /Обр. 22/, чието основно предназначение е било защитата на Котленския проход и Новоселското кале /Суйчушкото кале, Стидовското кале/ /Обр. 23/. Двете крепости отстоят източно на 3 и съответно на 5 км от поручваната дублираща пътна връзка, като имат удобни пътни комуникации с нея /по долината на Луда Камчия, наречена в района Градешка река и по високото било на Стидово/.

УКРЕПЛЕНИЕТО МАЛКОТО КАЛЕ ВЪРХУ ВЪЗВИШЕНИЕТО ЕРЕШКА

Изградено е на десния бряг на Рупски дол, върху една от последните ниски гънки по южния склон на планината Гребенец. Има надморска височина 320 м. Твърдината е с неправилен елипсовиден план, ориентиран север-юг, с d1 - 72 м и d2 - 45 м и с площ около 2,5 дка. Защитата е облекчена от стръмните склонове на Ерешка към изток, запад и юг.

Крепостните стени на Малкото кале са изградени от варовикови и пясъчникови плочи, вероятно на кална спойка, като здравите части от Укреплението има два входа - откъм север /фланкиран от две кули/ и югоизток. До северния вход достига стар път с дължина 250 м, който пряко свързва Малкото кале с източното дублиращо пътно трасе на Ичеренския проход.

Върху наклонения на изток терен на твърдината не се установяват останки от постройки. Откритите керамични фрагменти от битови съдове са ранновизантийски /V - VI в/, като се срещат късове от съдове и от римския период /II - III в./.

Особен интерес представляват сигнално-наблюдателните пунктове, ситуирани от двете страни над Ичеренския проход. Най-значимият от тях е изграден твърде находчиво върху стъпало по северозападното понижаващо се било на Синилка в м. Кьошка¹² /Обр. 1/. Отстои на 900 м северозападно от в. Гаваните. Тук